

Kakuk György

Debrecenben születtem, ahol, mint ismeretes, minden nagy: a templom, az állomás, az erdő. Érettségi után kezdtem elszakadni ettől a nagy-szerű várostól, aminek oka banálisnak mondható: a debreceni egyetem portfoliójából, akkor még, hiányzott a jogászképzés. Így Szegedre költöztem, ahol 1988 első negyedévében avattak jogászdoktorrá.

Ezt követően kalandos útkeresés vette kezdetét: voltam szállodaportás, jogtanácsos, önkéntes emberjogvédő. Végül az újságírásnál kötöttem ki. Mai Nap, Kurír, majd a rádiós 168óra és a televíziós Egyenleg.

1995-től a Magyar Rádiónál voltam külpolitikai szerkesztő, majd a kereskedelmi televíziózás elindulása után a Tv2 külpolitikai főszerkesztője lettem. Akkor még elevenen éltek Magyarországon azok a babonák, hogy a kereskedelmi televíziózásnak tényleg híreket kell szolgáltatnia.

A „Szép Új Világot”, amelynek szerkesztője voltam, 1999-ben az International Emmy Díj döntőjébe válogatták az akkor indult „current affairs” kategóriában.

Ugyanebben az évben igent mondtam az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet ajánlatára, és a szervezet koszovói missziójánál kezdtem el dolgozni. Az, hogy a média világát véglegesen elhagyom, 2001-ben dőlt el, amikor megpályáztam és megkaptam egy állást az ENSZ koszovói misszióján.

2009-ben az ENSZ kelet-timori missziójának lettem a szóvivője. Tizenhárom évnyi, nemzetközi szervezeteknek végzett munka után, amelyben volt egy rövid öthónapos magyarországi kitérő, 2012 nyarán tértem haza, és jelenleg saját vállalkozásomat építem.

Nős vagyok és három gyermekem van: Sára (18), Janka (12), Andris (11).